

[Aksel Larsen.]

sluttet en bedre Overenskomst dengang, vilde man i høj Grad hævde det. Nu siger man bare: det vil vi slet ikke udtale os om, det har vi ingen Anelse om. Naar man udtaler sig saadan, maa man tillade, at vi drager vore Slutninger.

Dernæst kan det vist betragtes som fastslaaet, at denne meget uheldige Prisudvikling, som man raaber saa højt op om, og som Statsministeren med nogle Tal her har forsøgt at dokumentere, aldeles ikke er dokumenteret. Prisudviklingen er for Tiden ikke saa gunstig, men om den er saadan ligefrem katastrofal for Landet, det er i hvert Fald ikke dokumenteret. Og saa kan jeg fuldt ud tilslutte mig det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Henstilling til Regeringen om nu virkelig at komme med en Dokumentation for denne Prisudvikling og for den Sags Skyld ogsaa med en Hvidbog vedrørende Englandsoverenskomsten. Lad os nu holde op med, at der bliver taget løsrevne Tal herfra og derfra og slynget ud i Hovedet paa det høje Tings Medlemmer eller i Aviserne som Bevis paa, at det er ad Pommern til med vort Handelsforhold til Udlandet; lad os faa en virkelig saglig Dokumentation.

Lad os samtidig tage i Betragtning, at det er ikke Verdens Ende endnu. Der kan ske meget med Prisudviklingen i den Tid, der kommer. Selv om Prisforholdene i Øjeblikket ikke skulde være saa gunstige, er det ikke dermed sagt, at det ikke kan forrykke sig betydeligt til vor Gunst i Fremtiden, ogsaa selv om Landbrugets Eksportpriser skal gaa yderligere ned.

Derpaa vil jeg henstille alvorligt til Overvejelse, saavel hos Regeringen som hos dette Tings ærede Medlemmer, at Spørgsmaalet om Handel med Omverdenen, det er ikke et rent og skært kommercielt Spørgsmaal. Det er muligt, at det var saaledes tidligere, det er muligt, det var saadan før 1939, saadan er det i hvert Fald ikke mere. Det er i allerhøjeste Grad ogsaa, om jeg saa maa sige, et politisk Spørgsmaal, og det vil det formodentlig være i lang Tid fremover. Derfor er det farligt, hvis man anlægger for snævre handelsmæssige Synspunkter; saa kan man muligvis tiltvinge sig en Fordel i Øjeblikket, men volde Landet, dets Økonomi og Erhvervsliv alvorlig Skade for senere Tider.

Endelig dette vedrørende Kronen: jeg kan ikke følge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Beklagelsen af, at dette Spørgsmaal er draget ind i Debatten. Det forekommer mig netop nødvendigt at faa det draget

frem her i Tinget, og denne Nødvendighed er blevet understreget af, at Statsministeren, som med Ivrighed noterer ned alt, hvad jeg siger derom, omhyggeligt tier stille om Kronen, naar han bestiger Talerstolen. Dette kan ikke styrke Tilliden til, at Regeringen ikke skulde have sine Hensigter i denne Retning. Jeg kan ikke skabe Uro om Kronen ved at drage Spørgsmaalet frem og forsøge at faa det belyst her. Den Uro er skabt i Forvejen ved Venstres hemningsløse Agitation og ved de Krav om Kronenedskæring, der bl. a. er fremsat af Landbrugsraadets ledende Folk. Det, det drejer sig om for mig, er at faa Spørgsmaalet belyst her, saa vidt det er muligt, men jeg er jo klar over, at Statsministeren om de Ting, der ligger ham mest paa Hjerte, og som har mest Betydning for Landet, Befolkningen og Erhvervslivet, helst tier stille. Hvad jeg kan gøre, er at forsøge at faa Spørgsmaalet belyst, fordi jeg synes, det er saa betydningsfuldt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa lide af en beklagelig Erindringsforskydning i Forhold til 1933. I hvert Fald erindrere jeg saa levende, at han dengang hævdede det stik modsatte Synspunkt i Debatten om Kanslergadeforliget fra denne Talerstol, og jeg erindrere ogsaa, at den højt ærede daværende Statsminister i Debatterne om den dengang foretagne Kronenedskæring erklærede, at det var noget, Regeringen intet som helst havde haft med at gøre, det var ikke noget, som vedrørte Kanslergadeforliget, det var noget, som var kommet udefra. Danmarks Valuta var løbet over Ende af Udviklingen, og det havde simpelt hen været nødvendigt for Nationalbanken at følge med. De Forklaringer fik vi flere Gange fra denne Talerstol. Jeg er godt klar over, at Realiteten var en anden; det blev langt, langt senere dokumenteret, men i 1933 skete det ikke paa nogen som helst parlamentarisk Maade. Jeg mener, at Spørgsmaalet om Kronekursen er af saa vital Betydning for hele Landet og Folket, at det kan man ikke henvise til Afgørelse af en Regering, om hvis Sympatier for Kronenedskæring vi har Lov til at have vore Tanker. Døer maa det være berettiget at sige, at her bør Folketinget raadspørges forinden og paa ganske regulær Vis.

Det er muligt, at jeg gør mig overflødig Uro om denne Sag, det er muligt, at jeg ikke behøver at nære nogen saadan Frygt; men Spørgsmaalet er rejst saa kraftigt, netop fra ledende Venstremænds Side, at man maa formode, at der ogsaa i Regeringen er Sympati for en Kronesænkning, og den højtærede Statsminister har ikke omtalt